

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 887/05
23.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Газиводе и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић - Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Нишу изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу К.бр.221/04 од 16.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу и пресуда Окружног суда у Нишу К.бр.221/04 од 16.02.2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Нишу К.бр.221/04 од 16.02.2005. године, ослобођен је од оптужбе оптужени АА на основу одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП-а да је учинио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ.

Истом пресудом, применом одредбе члана 197. став 1. ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка у износу од 3.775,00 динара падају на терет буџетских средстава.

Против ове пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Нишу због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац Србије у поднеску Ктж.бр.1033/05 од 20.05.2005. године, предложио је да се жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу уважи.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио све списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога и става Републичког јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску нашао :

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које иначе, Врховни суд као другостепени увек пази по службеној дужности у смислу одредбе члана

380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а, па тако ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, на коју се неосновано жалбом Окружног јавног тужиоца у Нишу указује.

Наиме, побијајући пресуду по том основу Окружни јавни тужилац у Нишу у жалби наводи да је изрека побијане пресуде противречна разлозима пресуде, обзиром да је првостепени суд у изреци те пресуде навео да је оптуженог АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а јер није доказано да је извршио предметно кривично дело за које је оптужен, док из разлога ожалбене пресуде произилази да је првостепени суд оптуженог ослободио од оптужбе за то што дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Супротно овим жалбеним наводима, по оцени Врховног суда, првостепени суд је у изреци побијане пресуде навео основ ослобођења оптуженог АА од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ-а, позивајући се на одредбу члана 355. тачка 3. ЗКП-а и управо је, образложући тај основ у ожалбеној пресуди дао јасне и уверљиве разлоге зашто сматра да није доказано да је оптужени АА извршио кривично дело које му оптужницом ставља на терет, које разлоге у свему прихвата и Врховни суд као другостепени. С тога Врховни суд неоснованим оцењује жалбени навод Окружни јавног тужиоца у Нишу да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Испитујући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Нишу, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да је оптужени АА дана 10.09.2004. године, држао 40 капсула – таблета опојне дроге трамадол – хлорида у нето маси од 5,74 грама и да је правилно првостепени суд утврдио да је оптужени означене таблете држао као лек за смањење болова проузрокованим отежаним ницањем умњака око кога се налазила развојна циста доње вилице. На основу таквог утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног суда, правилан је закључак првостепеног суда да није доказано да је оптужени АА извршио кривично дело које му се ставља на терет, а наиме да није доказано да је оптужени био свестан и да је хтео да наведене таблете трамадол – хлорида држи као опојну дрогу.

Наиме, из вештачења вештака др ББ специјалисте максиофацијалне хирургије, којим је поткрепљена одбрана оптуженог, утврђује да је над оптуженим дана 15.09.2004. године, извршена хируршка интервенција у виду вађења умњака доле лево, који, по дијагнози надлежног хирурга, отежано изниче, а да се поред њега налази развојна циста доње вилице што је код оптуженог узроковало болове јачине средњег интензитета који одговара карактеру болова које је оптужени трпео у време куповине лека, а који болови се могу отклонити овим леком трамадол – хлоридом који спада у групу аналго опијата предвиђеним за болове средњег и јаког интензитета, нарочито ако други аналгетици не умање бол. При томе чињеница да оптужени ниједну капсулу наведеног лека, након куповине, није попио по мишљењу овог вештака није необична, јер се, обзиром на постављену дијагнозу код оптуженог, испољени болови карактеришу континуираним тупим болом са појединим фазама слабљења или појачавања, због чега постоји могућност да су се у једном тренутку болови смирили или услед дренаже у пределу доњег левог умњака или услед деловања аналгетика које оптужени предходно узимао. Код таквог стања ствари ни жалбеним наводима Окружног јавног тужиоца у Нишу да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, не доводи се у сумњу правилност закључивања првостепеног суда да није доказано да је оптужени извршио кривично дело у питању. О томе је првостепени суд извео у образложењу побијане пресуде наведене доказе, које је, детаљно, како појединачно, тако и у међусобној вези правилно оценио и о томе дао потпуне, јасне и ваљане разлоге које у свему прихвата и Врховни суд, па се с тога жалба Окружног јавног тужиоца у Нишу показује неоснованом.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

